

mentu. Conrad nu aveà vasu, și nimeni nu cugeta la densusu qua sa-i dea. Ellu vedeà cu intristare pe soții sei de sclaviã reînturnându-se la locuințele lor și mâncând cu mare nesațiu; quoci porțiunea que li se da, nu le era nici-o-datã de ajuns spre a-și împãca fόμεa.

Bunul Mandango, luând sêma quô Conrad se uitã cu intristare la soții sei cum mâncã, îi disse: « Albule, nu ți-e fόμε? nu mânânci orezû? »

— Așu mânca voiosu, daqua așu avé, respunse Conrad, quoci nu mai potû de fόμε; ânsê nimeni nu-mi dã.

— Du-te îndatã cu blidulû teû unde merserom împreunã, quoci alt-felû nu mai găsesci orezû.

— Nu am blidû, bunule Mandango.

— A! a! tu nu ai blidû! Voiû mânca iute și-ți voiû da pe allû meû, » respunse bunul negru. În adevêrû, ellu mânca repede orezulû seû, și dette blidulû lui Conrad, quare-și priimi porțiunea cuvenitã.

A doia di, în resãritulû sórelui, sclavii furô deșteptați prin sunetulû clopotului, și li se dette gustarea, quare, qua și cina de cu sêra, se compuneà numai de orezû fertû în apã. Daqua bunul Mandango nu ar fi fost aci, Conrad n'ar fi mâncatû nimicû; quoci nimeni nu îngrijia de trebuin-